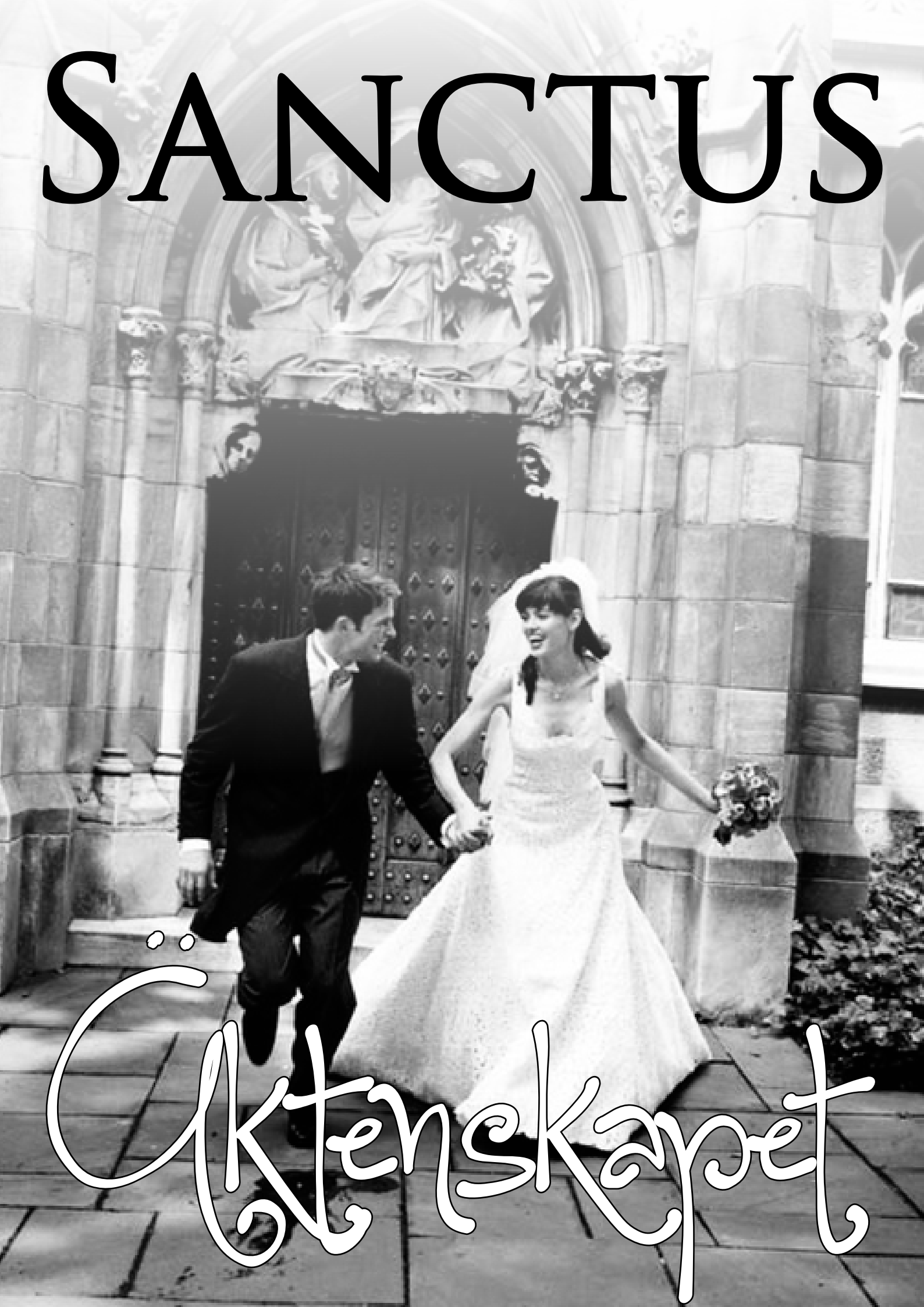

SANCTUS

Äktenskapet

Kära SUKare!

Sanctus är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sanctus fyra ggr/år.

Sanctus material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sanctus bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: Tidningarna@suk.se

Redaktör och layout:

Jenny Jansson
Dominique Ostrowski

Skribenter:

Nasif Kasarji
Jenny Jansson
Dominique Ostrowski
Anna-Maria Sisto
Diana Kasabian
Fader Franz Schneider

Omslag: Äktenskapet

ISSN 0346-1998

Ansvarig utgivare: Nasif Kasarji

Tryck: ExaktaPrinting, Malmö

SUK

Johannes paulus II's
pastoralcentrum, SUK
Box 103 14 Stockholm

Besöksadress:

Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

Tel: 08-50557690

Fax: 08-225620

www.suk.se

Vi har precis inlett året med ett fantastiskt riksläger med 74 fantastiska ungdomar på stiftsgården Marielund från hela landet. Det har varit ett läger fyllt med inspiration, kyrkans roll i samhället men främst av kärlek i form av vänskap, broderskap och vänner som haft en underbar helg! Kärlek är ett begrepp som oftast förknippas oss med mycket inom kristendomen och kyrkan bland annat i guds tio budord men även kärlek i form av en relation till sin nästa eller sin partner.

I detta nummer har redaktionsgruppen valt att prata om just kärlek, kärlek i form av äktenskap i olika traditioner och vad kyrkan säger om detta fina sakrament. Redaktionen har valt att bland annat gå djupare in på traditioner och kulturer från den polen och i mellanöstern.

Sakramentet är äktenskapet som binder en man och kvinna till en gemenskap som ska vara för evigt. Men äktenskapet är inte enbart mellan en man och kvinna utan det kan finnas även finnas ett äktenskap mellan en nunna och Gud. Stämmer det verkligen? Gifter sig en nunna med Gud då hon ger sitt löfte? Läs vidare i tidningen för att se svaret i den fina intervjun med två av Birgittasystrarna från vadstena.

När äktenskapet är så viktigt och ett av kyrkans sakrament varför gifte sig då inte Jesus? Det kan vara en fråga som väldigt många ungdomar tänkt på därför har vår stiftsungspräst fader franz Schneider besvarat denna fråga i detta nummer av fråga prästen.

Nästa stora händelse i SUK är ett väldigt viktigt möte som har väldigt mycket makt, det sker under en helg med ungdomar från hela landet. Den stora händelsen är SUKs årsmöte, platsen där DU kan utveckla och ändra på SUKs framtid. Årsmötet hålls på stiftsgården Marielund i Ekerö utanför Stockholm mellan den 28/3-30/3-14.

Vill du göra din åsikt hörd? Ändra och driva stora och viktiga frågor? Tveka aldrig från att anmäla dig till denna händelse!

Varma hälsningar!

Nasif Kasarji

Ordförande i Riksförbundet
Sveriges Unga Katoliker

I DETTA NUMMER

4	Sakramentet äktenskapet
5	Tro, hopp och kärlek
6-7	Checklista
8-9	Guide till äktenskapet
10-11	Förlovning och bröllop
12	Homoäktenskap
13	Får man gifta sig med vem man vill?
14-17	Löftet till Gud
18-19	Tågluff i Jungfru Marias fotspår
20-21	Sex stora frågor
22	Fråga prästen
23	Detta händer!

Dö för din fru.
Lev för Gud!

SAKRAMENT

Äktenskapet

Han svarade:

"Har ni inte läst att Skaparen från början gjorde dem till man och kvinna?"

Och han fortsatte: "Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett.

Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt."

(Matt 19:4-6)

Kärleken är den största gåvan vi kan få! Genom Kristus visade Fadern sin kärlek till oss. Fadern sände den Helige Ande för att kärlek alltid skall finnas hos oss. I våra liv, som katoliker, är vi menade att dela kärleken med speciella personer. Som en make, är vi kallade för att älska denna person som Han har älskat oss. För att få denna kärlek, måste vi vara villiga att ge allt.

Om vi gör det, finns det inget större.

För vissa är äktenskapet och skapandet av familj meningen med livet. Äktenskap är hos oss katoliker ett sakrament, ännu ett steg att fullkomna andligt liv. När två människor gifter sig, förmedlar de Guds nåd till varandra och makarnas förhållande i äktenskapet blir en bild av förhållandet mellan Kristus och kyrkan.

Äktenskapet har sin grund i människans natur, och därför kan alla gifta sig, dock på villkor som är naturligt; frihet att gifta sig (*inte vara bunden redan*), enhet (*en man med en kvinna*), varaktighet för livet (*oupplöslighet*), fruktsamhet (*att ge mänskligt liv vidare*).

Ett sakramentalt äktenskap kan inte upplösas, endast döden kan skilja makarna åt. När man och kvinna har skänkt sig till varandra har de gett varandra en gåva utan några villkor.

En gåva kan man aldrig ta tillbaka.

"I äktenskapets förbund bildar man och kvinna en gemenskap som skall vara hela livet. Enligt sina naturliga egenskaper är det instiftat för parternas väl liksom för att föda och uppföstra barn. För döpta människor har Herren Kristus upphöjt detta förbund till värdigheten av ett sakrament."

Kateskesen, artikel 7, 1601.

Tro Hopp och Kärlek!

Hur vet man att man kommit till den punkten i livet då man är redo för att binda sig och dela sitt liv med en annan människa?

Det som två personer delar med varandra innan äktenskapet, är någonting som man ska värna om. Det hela bygger grunden till äktenskapet. Äktenskapet är menat för två personer, med kärlek för varandra och med ett löfte till varandra inför Gud! Det kan också vara giftigt att missförstå denna innebörd. att tro att man tillhör en annan människa för tidigt. Du ansvarar inte bara för dig själv, utan också för en annan individ, som valt att spendera sitt liv med dig. Ansvar, tillit, respekt och kärleken är det man ska värna om mest, redan från början, för att älska en annan människa, är inte något som endast vara tillfälligt.

Man kommer som människa, och som par, att gå igenom massa prövningar i livet, de mindre svåra och riktigt jobbiga och tuffa. Man kommer förmodligen få fatta beslut som man ibland kanske tror inte är det bästa för just en själv just för stunden. Men allt detta kommer ni att gå igenom tillsammans. Om Gud för er till det, så kommer Gud att föra er ur det också!

Det är viktigt att respektera sin roll i äktenskapet och att ta hand och värna om sin make/hustru och att alltid sträva efter att vara den bästa människan som man kan vara!

Respektera traditionerna och bygg nya tillsammans. Kärleken är inte alltid enkel, snäll och där när man behöver den. Kärleken kan vara hård, klantig och slitsam. Men den är värd det. De som tror på Jesus har blivit lovad evigt liv, och när du tänker på att ditt hjärta kan älska någon annan i all evighet, hur tänker du då? Du ska älska din man, men leva för Gud! Gud ska ha den största kärleken av oss och vi ska alltid komma ihåg, att livet kanske är tufft och jobbigt för den stunden, men vi är aldrig ensamma. Vi lider inte ensamma, vi ser inte ensamma och vi kommer inte att lämnas ensamma! Även om du förlorar allt, förlora inte kärleken, kärleken för Gud!

När allt annat går under finns
tre saker ändå kvar
-tron, hoppet och kärleken
-men störst av dem är kärleken.
1 Korinthierbrevet. 13:13

Enligt många, så går livet ut på att hitta sin rätta, gifta sig och skaffa barn.. men jag tror, att om du inte har Gud i ditt hjärta, så kanske du inte riktigt vet vad kärlek är.

Anna-Maria Sisto ⁵

*Jag tar dig till min äkta hustru och lovar
att vara dig trogen i medgång och motgång,
i sjukdom och hälsa och att älska och ära
dig i alla våra livsdagar.*

Checklista

En blivande make/hustru!

Ringar

Datum

Kyrka

Präst

Festlokal

Gästlista

Tärnor och Bestman

Beställ fotograf

Välj musik

Shoppa kläder till brudparet

Boka frisör, sminkning och manikyr

Bestäm bröllopstårta

Kompinera bröllopsbuketten

Beställ hindersprövning, efternamnsblanketter.

Boka smekmånad!

Säg ja!

Jenny Jansson 7

GUIDE TILL Äktenskapet

Lär känna varandra bra!

Äktenskapet ska vara ett livslångt engagemang. Att lära känna varandra är viktigt. I början när man träffas kan man bli så förälskad att man helt tappar huvudet och inte kan se vem den andra människan är till fullo, låt därför den fasen passera och känslorna bli stabila så att ni inte rusar in i något så viktigt som att dela resten av livet med varandra.

Om din partner inte är katolik, låt han/hon tala med prästen så att de förstår innebörden av ett katolskt äktenskap.

Som katolik vet du att äktenskapet inte har någon skilsmässa och det är viktigt att din partner också förstår det och respekterar det. Han/hon kan ju om de vill skilja sig borgligt från dig och utan hinder gifta sig med en icke-katolik, men det kan inte du. Så av respekt för varandra måste det stå klart vad äktenskapet innebär.

Skaffa alla nödvändiga dokument:

Hindersprövningsintyg från Skatteverket, Status liber som beskriver att man är döpt och är upptagen i kyrkans gemenskap, (för icke katolik Registerutdrag ur församlingsregistret, Personbild från Skatteverket). Äktenskapet är inte bara ett sakrament, även om det främst är det. Det är också ett kontrakt och märkligt nog fungerar det som ett avtal mellan två parter. Lämpligt nog kan man dra paralleller mellan avtalsrätten och katolskt äktenskap. Kontraktet kan inte bara upphävas (skilsmässa) utan måste ogiltigförklaras (annulleras) och då spelar främst omständigheterna kring äktenskapets ingående roll, precis som vid avtal. Äktenskapet fungerar också som ett juridiskt avtal, därför måste alla papper vara i sin ordning.

Fyll i de blanketter som kyrkan har innan giftermålet tillsammans med din präst.

För att få veta att det inte finns några hinder i vägen och för att göra klart för både kyrkan och er själva vad äktenskapet innebär är det viktigt att förbereda pappersarbetet men också samtala med sin präst så att denne ser att ni vet vad ni gör och vad det innebär.

Se över din budget, hur stort bröllop har ni råd med?

Bröllop kan kosta mycket och som i planering av alla lite större projekt är det bra att ha en budget. Olika traditioner har olika påbud om vem som står för vad och inte minst vilka delar av traditionerna runt omkring som måste vara med. Glöm inte förlovningen också, den är minst lika viktig som själva bröllopfesten.

Glöm inte att skicka inbjudningarna i god tid!

Boka kyrkan, festlokalen och prästen i god tid.

En bra förberedelse inför bröllopet är bikt och kommunion.

Att kort innan bröllopet gå till bikten och ta emot den heliga kommunionen är en mycket bra början på det nya livet som ett äktenskap innebär. Här får du tillfälle till rening och rannsaking och knyta närmare kontakt med Gud. För även om äktenskapet handlar om en förening av två älskande människor är kärleken sprungen ur Gud och Hans välsignelse och stöd kommer ni behöva bygga äktenskapet på för att de ska hålla genom de svåraste av prövningar.

Dominique Ostrowski⁹

Förlouning

POLSKT vs ORIENTALISKT, POLSKT vs ORIENTALISKT.

Poliskt

Den polska kulturen är rik på traditioner när det gäller bröllop. Eftersom kulturen har starka katolska rötter är bröllopet en central del av det sociala livet hos varje familj.

Första fasen i resan mot ett gemensamt liv är förlovningen. Traditionell polsk förlovning sker hemma hos bruden och hennes föräldrar. Det är en fest/middag för släkt från båda sidor. Brudgummen tar med sig en present till brudens mamma tex blommor och brudgummens far tar med sig en gåva till brudens pappa tex alkohol. Under själva förlovningsmiddagen mellan huvudrätt och efterrätt så sker själva förlovningen. Det börjar med att brudens far meddelar den goda nyheten. Därefter frågar brudgummen brudens föräldrar om hennes hand och om svaret är jakande ska han sätta förlovningsringen på hennes vänstra hand.

Traditionellt ställde rika familjer till med jättestora och påkostade bröllop, det sker även idag, men i traditionerna har det också smygat sig in amerikanska och västeuropeiska inslag. Förr i tiden hade man bröllopet i brudens hemförsamling. Där, precis som vid svenska bröllop, lämnades bruden av sin far till den väntande brudgummen. Efter mässan och bröllopsceremonin går paret ut ur kyrkan tillsammans och möts då av släkt och vänner som kastar säd över de, tex korn, som symbol för önskan om rikedom och fertilitet.

Traditionellt hölls, om möjligt, festen hemma hos brudens familj, där hennes familj stod för maten och brudgummens familj stod för sprit och underhållning. När paret anlände till festen möttes de av föräldrarna, som hållandes salt och bröd, lyckoönsakade de och uttalade den traditionella orden om att må bröd aldrig saknas i erat hem. Det innebär en mycket stark symbolik som markerar deras önskan om välgång och befrielse från motgång.

och bröllop!

POLSKT vs ORIENTALISKT. POLSKT vs ORIENTALISKT

Orientaliskt

Orientaliska folket har olika traditioner beroende på vilken stad, land man kommer ifrån eller vilken folkgrupp man tillhör. Jag kommer att berätta vad för traditioner den norra delen av Syrien har, alltså därifrån jag kommer.

Allt börjar med att killen och hans familj kommer över på "kaffe" hos tjejens familj för att träffa och lära känna de, eftersom det, för länge sedan var oartigt att en kille och en tjej träffas utan föräldrarnas vetskap, och traditionen har hållit sig kvar. Efter "kaffet" kommer man överens om ett datum för trolovningen, som innebär att paret ska kunna lära känna varandra offentligt. Med sig brukar de ha trolovningsringen och ett kors, och även sötsaker som baklawa, choklad osv. Trolovningen brukar vara ganska liten, man brukar bara bjuda de närmsta släktingarna att närvara.

Efter trolovningen gäller det att förlova sig, och det innebär att man nu har lärt känna varandra bra och är ganska säker på att man vill vara ett par och gifta sig. Skillnaden mellan trolovning och förlovningsring är dock att man nu köper en förlovningsring och en präst kommer för att välsigna ringarna och förlovningsringen. Förlovningsringen brukar vara beroende på hur länge paret vill, det kan vara från sex månader upp till två-tre år.

När man planerar bröllopet måste man tänka på flera saker, som att boka kyrka, festlokal, smekmånad och äktenskapsrådgivning med prästen som är det viktigaste innan bröllopet där prästen berättar för brudparet vilka mål det finns med äktenskap och vad de bör tänka på sedan för att kunna leva lyckliga i sitt äktenskap. Sist men inte minst gäller det att köpa/hyra lägenhet som paret ska bo i. Huset är speciellt eftersom samboskap inte existerar innan bröllopet.

Hennafest är orientalernas möhippa och svenssex. Den brukar tjejen och killen ha tillsammans med sina släktingar och nära kompisar. Varför den heter henna är för att man har grön henna som man blandar med vatten och lägger runt lillfingeret på främst paret, brudtärnan och bestman.

På bröllopsdagen fixar bruden och brudgummen sig i separata hus tillsammans med sina nära för att dansa och fotograferas. När bruden och brudgummen är klara åker de någonstans för fotografering, ute i naturen eller i någon studio. Någon timma innan vigseln kommer killens familj och släktingar för att följa bruden när hon lämnar sin familj. Då säger brudgummens pappa till brudens föräldrar: "Vi vill välkomna er dotter till vår familj, vår son är som er son och er dotter är som vår". När de går ut brukar man kasta ris på bruden och ha en person med stor trumma som spelar och folket dansar. Vigseln går enligt vilken rit man tillhör så det finns små detaljer som skiljer sig åt men är i princip likadan. Efter vigseln är det dags för festen med ca 350 personer inbjudna. När brudparet kommer in är det tradition att ta sönder en vas som innehåller godis och pengar. Detta görs för att ta bort ondskan och för att paret ska få ett lyckligt liv tillsammans.

Diana Kasabian¹¹

HOMOÄKTENSKAP

Kyrkan värderar äktenskapet mycket högt, det är ett skrament precis som prästvigningen eller konfirmationen. Det är alltså en av de sju viktigaste handlingarna inom kyrkan. Äktenskapet instiftades för att förena två älskande människor, man och kvinna till en helig enhet så som Gud gjorde i paradiset med Adam och Eva. Därför har definitionen av äktenskapet alltid varit föreningen mellan man och kvinna. Till det kommer också uppmaningen från Gud till allt levande att föröka sig och uppfylla jorden, så också till människan. Att vara man och kvinna är då en förutsättning för att barn ska bli till.

Lagstiftningen i en del västeuropeiska länder tillåter homäktenskap och påbjuder kyrkorna att vara öppna för det. Det kan bero på att samhället allt mer blivit sekulariserat och kyrkan tappat sin ställning. Naturligtvis kan en modern katolik undra om kärleken mellan två människor inte räcker som villkor för att få ingå äktenskap och ifall vi inte redan uppfyllt påbudet att uppfylla jorden med tanke på den ökande överbefolkningen. Att se kärleken mellan en släkting och deras partner gör också att man kan ställa sig frågan om deras kännsor är mindre värda att beakta på grund av deras kön. Samtidigt är äktenskapet heligt och har alltid fungerat som en hörnsten i samhället. Man måste understryka här att inga katolska kyrkor, trots lagändringen, viger homosexuella par.

Även om det inte finns klarlagt hur en människa blir homosexuell eller vad det beror på så finns det ledtrådar som visar att det inte handlar om något val. Det finns flera länder runt om i världen där människor dör för att de är homosexuella. Någon kanske minns kärleksparet (man och kvinna) som dödades på Bosniens mest kända bro i Mostar eftersom de älskade varandra men kom från varsin sida av konflikten. På samma vis dödas homosexuella par för att de inte kan vara ifrån varandra och riskerar livet för sin kärlek eftersom deras samhällen inte lämnar de ifred. Jag är helt övertygad om att homosexualitet inte är ett val utan något man föds med. Att söka Gud eller för den delen födas i en katolsk familj är inte en motsättning i sig. Gud kallar på oss alla och att hitta honom hindras inte av din sexuella läggning. Vi är alla hans skapelse och han älskar oss med samma kärlek.

”– If a person is gay and seeks God and has good will, who am I to judge?”

Påven Fransiskus

Får JAG gifta MIG med vem JAG vill?

SJÄLVKLART!

Det är en självklarhet för vissa, men för andra är det inte det. I Sverige är det ovanligt att familjen eller släkten lägger sig i vem man ska gifta sig med och vem man inte får gifta sig med. Men det händer...

”... Jag kände mig som delad i två. En del av mig som var den gifta Maryam som skulle bilda familj enligt släktens önskemål, en annan del var en ung gymnasietjej som längtade galet efter sina kompisar och pojkvän där hemma i Sverige.”
(Ung tjej)

Enligt ungdomsstyrelsens kartläggning upplever 70 000 unga mellan 16 och 25 år i Sverige att de inte har möjligheten att själv välja partner.

Inom den katolska kyrkan får man gifta sig med vem man vill. Men det finns två krav; ett giftermål skall ingå mellan en man och en kvinna, och barnen skall döpas och uppfostras katolskt.

Men varför gifter man sig med någon om man inte vill?

Det finns inget enkelt svar på det. Det är olika från person till person. Men det kan handla om känslor, att man inte riktigt vet vad man själv vill... Att man har en ”inre press”. Man har tryckt ner sina känslor så pass mycket, att man struntar i sina egna känslor och lyssnar enbart på andra.

Det kan också handla om en ”yttre press”. Att du vet precis vad som föräntas utav dig. Pressen blir för stor, du ser ingen annan utväg och du gör precis vad de förväntar sig utav dig.

VAD GÄLLER I SVERIGE?

- Du har rätt att själv välja vem du ska gifta dig med.
- De som ska gifta sig ska vara med på bröllopet och säga ja för att de själva vill.
- Du måste vara minst 18 år för att gifta dig.
- Du kan gifta dig med särskilt tillstånd om det finns speciella skäl även när du är under 18 år.
- Det är olagligt att med våld eller hot om våld tvinga någon att gifta sig.
- Du som redan är gift har rätt att skilja dig.

(Enligt den svenska lagen)

Löftet till Gud!

Många har idag förlorat tron på människans förmåga att hålla ett löfte och vara trogen. Men när vi ger vårt liv till Gud och lovar Honom trohet så vittnar vi inte bara om vår förmåga att hålla våra ord, utan ännu mer om Guds trohet. Utan hans kärlek i våra svagaste stunder skulle vi aldrig kunna vara i stånd att förbli trogen. Men att avlägga ett löfte är stort, och att lova att leva under lydnad, fattigdom och kyskhets intill döden är ännu större. Vi har fått chansen att intervjua två Birgittasystrar från Vadstena.

Sr M Patricia O.Ss.S och Sr M Karin O.Ss.S kommer att svara på några väldigt intressanta frågor!

Hur visste du att du var kallad till att bli nunna?

Sr M Karin svarar: Hjälp, det var en lång process innan jag blev övertygad om det. Jag försökte i det längsta värja mig mot det. Under många år visste jag att Gud ville något med mig och bad honom att visa mig vad det var. Men eftersom jag själv hade satt upp villkoret att det inte fick vara nunna, tog det många turer innan jag gav efter, dvs lyssnade till honom utan några "självhinder". Jag var övertygad om att jag skulle visa att man kunde jobba på heltid inom katolska kyrkan utan att vara nunna... -Och visst, det kan man – numera. Men hela tiden anklagade jag Gud för att han var döv, fast egentligen var det jag som gjort mig döv, som inte var beredd att lyssna förutsättningslöst.

Sr M Patricia svarar: Dina frågor var ytterst intressanta och jag kan besvara de från en ganska unik ställning i Sverige. Jag är född i en katolsk familj och jag har haft hela min skolgång, från fem år till 18 år, hos Sisters of Mercy, en irländsk kongregation, stiftad av MacAuley just för uppfostran av flickor.

När man har gått i en klosterskola, har man sett mycket, plockat upp mycket av hur nunnorna var. Man märkte att den ena var rätt kul att ha med att göra medan en annan fick man akta sig för! Med andra ord, att de var människor som mamma och mina fastrar, snälla och goda och väldigt, väldigt entusiastiska för sitt arbete. Och sport!!! Tennis och basket.

Som skolbarn, och mycket liten, tyckte jag att det skulle vara kul att vara nunna, långa kjolar var huvudattraktionen. Jämförelsen var mammas aftonklänningar. Ganska sent i livet fick jag 'ge efter' för en stark längtan att göra något bättre med mitt liv, hade höga ideal med olika helgon i bakhuvudet men det dröjde tills jag var 33 år gammal innan jag tog modet med mig och kom till S:ta Birgittas kloster. Ett val jag aldrig blivit besviken på.

Vilka löften ger man till Gud och sig själv vid valet att bli nunna?

Sr M Karin svarar: Kul formulerad fråga, aldrig sett/hört den så tidigare. Löftena man ger till Gud är i vårt kloster de tre klassiska: fattigdom, kyskhets (=dvs leva celibatärt och renhjärtat) och lydnad. Och dessa löften ger man först efter en provotid utan löften. Sen gör man det för en viss begränsad tid och sen intill döden. Har aldrig tänkt på att man faktiskt ger löftena till sig själv. Men om jag tänker efter tror jag att jag därmed indirekt ger löftet till mig själv att totalt tillhöra Gud och att försöka lyssna till honom och följa hans vilja.

Sr M Patricia svarar: Löftena är egentligen de samma som varje kristen borde leva efter, med modifikation, kyskhets, fattigdom, lydnad. Man avstår från det sexuella samlivet tills man gifter sig, man lever ett 'lagom' liv utan en massa onödiga saker, och man lyder landets och kyrkans lagar. I ett kloster tar man ut dessa tre stabila dygder och lovar Gud högtidligt, att leva med de så bra som möjligt i Kristi efterföljd. Det är inte svårt. Tänk efter... 'därute' då man är en vanlig tjej tänker man inte på att man är duktig om man inte kör mot rött ljus... Ligger inte lydnad någonstans bakom detta beslut? Och det finns saker man vet, att man inte borde göra med sin kropp utanför äktenskapet men gör det ändå, men då har du inte stannat upp och tänkt konkret på kyskheten. Och om du har ett studielån vet du en hel del om fattigdom.

Celibat, fattigdom, lydnad. Många tycker att detta låter negativt, svårt, tungt. Det är det inte. Det är egentligen en befrielse. Jag lever i celibat utan att ha en make som jag måste ta hänsyn till i närkontakt livet ut. Celibat i klosterlivet är en befrielse från att vara bunden till en man, till en grupp som du har fått med din make, med allt vad detta innebär. Därför har Kyrkan gjort äktenskapet till ett

sakrament. Vi gör ingen man lycklig, förutom den man som vi inte gifte oss med! Man avstår från den äktenskapliga livets kärlek för att vara fri att älska Gud och sin nästa utan förbehåll. Jfr Höga visan i bibeln.

Fattigdom betyder inte att man är hungrig eller att man går omkring i trasor och aldrig får godis. Nej, jag ser fattigdom som en befrielse från ägandet, och ägandet betyder ansvar för 'mina diamanter, mina aktier, min bil, min stuga...' Men jag är aktsamt om allting i klostret och aktsam när jag kör klostrets bil, eftersom det inte är min bil... Återigen en frihet.

Lydnad i klostret är inte kännbart. Man hör inga kommando, eller 'GÅ och skotta snö!!!' Man blir ombedd att göra något, 'kan du vara snäll och diska?' Eller 'Kan du hjälpa till med...?' Att lyda är att gå i Jesu fotspår. Han var lydig intill döden. Och för mig är lydnaden frihet. Jag vet att om jag lyder-lyssnar gör jag just detta som Gud vill att jag gör nu och jag gör det frivilligt, utan att stanna upp och tänka: "Oj! nu lyder jag en annans vilja". Samma sak ut i trafiken. Man tänker inte på att man är lydig om man bromsar in vid övergångsställe. Eller om du hemma svarar i telefon när det ringer, d.v.s. om du har telefontjänst just då. Det är en frihet, detta också, en frihet från att förhäva sig själv och en frihet för ens inre liv i stilla bön.

Hur reagerade dina föräldrar när du berättade att du ville bli nunna?

Sr M Karin svarar: Min mor blev inte helt förvånad utan snarare glad (hon var själv katolik och hade tidvis själv tänkt på det för sin egen skull). Min far blev inte glad, utan frågade om jag inte kunde vara lite mera "normal" och "bara nöja mig med att jobba på SUK och med ungdomsarbetet". Så länge han levde frågade han mig alltid när vi sågs: "Är du lycklig, Karin?" och mitt svar blev alltid: "Men det ser du väl, far."

Hur är livet på klostret?

Hur är relationen mellan er systrar?

Sr M Karin svarar: Oftast tänker jag att jag aldrig skulle vilja byta till något annat slags liv utan att jag är så tacksam över att ha upptäckt vad Gud vill med mitt liv. Men ibland är det påfrestande – precis som i vilken familj som helst. Vi är tio olika personligheter från olika kulturer och kulturella bakgrunder, som

skall samsas i stora och små frågor och då kan det uppstå missförstånd, meningsutbyten osv. Med tiden har jag lärt mig att älska mina medsystrar – och då i meningen att välja att fritt tycka om, med viljan som insats. Självklart att jag inte omedelbart kände mig hemma med alla systrar på en gång – för vi väljer ju inte varandra. Detta är den stora skillnaden mot ett äktenskap här i vår del av världen, där vi fritt kan välja partner pga ömsesidig attraktion. Det enda vi nunnor från början har gemensamt, är att vi tror att Gud har valt var och en av oss enskilt till att komma till detta kloster. Genom att lära oss att respektera varandra lär vi oss också att tycka om varandra, oavsett alla olikheter. Så skedde ofta förr i världen, man blev gift med någon av olika resonemangsorsaker, och så sker fortfarande i vissa delar av världen. Ett exempel är vår egen ordensgrundarinna, den heliga Birgitta, som blev bortgift med Ulf, men som hon lärde sig att älska till den grad att hon anklagade sig själv för att älska honom alltför mycket.

Sr M Patricia svarar: Livet i klostret är som där hemma, om man har haft syskon. Vi slipar av varandras kantigheter, lär varandra tålmod, omtänksamhet, kärlek. Man tycker bättre om den ena systemen än om den andra, man sitter helst bredvid henne och arbetar helst med henne, men det får inte störa relationerna till alla de andra i klostrets familj. Då är detta av ondo. Det kan störa den goda andan i gemenskap. Det är mycket bättre (och jobbigare) att sitta bredvid en syster som är urtråkig, som pratar om helt ointressanta saker och inte lyssnar om man själv vill säga något.

Äktenskapet är konstituerat i Bibeln men ordensliv nämns inte på samma sätt.

Varför valde du då att bli nunna?

Sr M Karin svarar: Så har jag aldrig tänkt. Eftersom jag så småningom blev övertygad om att ordenslivet var det som var Guds vilja för mig, har jag sen inte tänkt på denna skillnad, och för den delen, vad spelar det för roll? Om jag är på den plats där jag tror att Gud vill ha mig, spelar det då en roll om livsvalet är ett sakrament eller inte?

Sr M Patricia svarar: Jag har tangerat äktenskapet som sakrament framför ordensliv som är den ensamas väg. Jag har svårt att uttala mig om detta men jag ser det som en parallell väg till helighet. Jaaa... Det är kanske svårare i ett äktenskap som för med sig så många olika saker liksom inbakade, som hushållsar-

bete, barn till skolan, barn till fotboll, barn till sjukhus, man till jobbet, man som behöver sällskap till firmamiddag m.m. m.m. Man är bunden till grupp som inte lämnar en mycket till som kan kallas "fri tid" för bön. Fråga! : Är vi då lyxkvinnor, som har tid till bön???

Kan man säga att du avstår från
äktenskapet och viger ditt liv till Gud
istället? Kan man säga att du gifter dig med
Gud?

Sr M Karin svarar: Man kan säga att jag avstår från äktenskapet, som i och för sig är något oerhört fint och värdefullt, men som jag tror inte är MIN väg, och jag ger mitt liv åt Gud. Men jag är övertygad om att man ger sitt liv till Gud lika mycket i äktenskapet som i klosterlivet om man menar allvar med sin tro. Men man kan inte säga att jag gifter mig med Gud. Där spelar alltför många övertoner med i ordet "gifter sig". Gifter sig gör man med en människa i ett äktenskap och i äktenskapet finns det möjligheter för ett sexuellt utbyte, vilket det definitivt inte är frågan om när man ger sig in i ett klosterliv. Från en människa får jag ett känslomässigt, "känn-bart" svar, jag kan ta i den människan. Men från Gud får jag inte detta.

Sr M Patricia svarar: Man väljer sin väg till Gud men jag tycker inte om uttrycket 'att gifta sig med Gud.'

Hur blir du bemött, utanför den katolska
sfären, när de får veta att du lever i celibat?
Är det svårt att avstå från sex?

Sr M Karin svarar: Oftast blir jag bemött med respekt och mycket nyfikenhet när en människa inser mitt livsval och vad det innebär. Om jag lever ett uppfyllt liv, ett liv där jag kan leva på en djup nivå och undvika att bli hängande i de oundvikliga känslostormar som finns på ytan, behöver jag inte känna att det är svårt att avstå från sex. Men jag lever inte ett liv utan varmare känslor – jag har vänner osv som jag på ett sätt "omfamnar" med kärlek – förstå mig rätt – och som jag får tillbaka varma känslor ifrån. Vi kan aldrig fly i rädsla för en mänsklig, fysisk kärlek in i ett ordensliv. Det skulle aldrig hålla. I så fall skulle troligen risken för att sakna det intima umgänget med en partner gnaga i oss. Då skulle jag inte leva ett uppfyllt liv.

Sr M Patricia svarar: Det kan vara svårt när man är ung men man kan avstå från det goda som kallas sex. Allting som Gud har skapat är gott, men det blir inte gott om man missbrukar det- och man längtar efter barn, tills man upptäcker att hela världen kan vara mitt barn, i bön!

Kan man bli kär fast man är nunna?
Hur känns det när man får känslor för någon
fast man inte kan göra något åt det, för att
man har avgett löften till Gud?

Sr M Karin svarar: Javisst kan man bli kär som nunna. Jag slutar ju inte att vara människa bara för att jag går i kloster. Jag är lika mycket kvinna som tidigare och har någon gång upplevt att "den här personen skulle jag ha kunnat gifta mig med" och här kan frestelsen bli väldigt stor. Men om jag försöker hålla huvudet kallt och försöka tänka ut vilka konsekvenser det skulle medföra om jag verkligen skulle göra det, tror jag att det i de flesta fallen inte blir så att jag faller för frestelsen. Jag måste försöka "ta hissen" ner till djupet av min kallelse och se vad som är min innersta önskan, dvs att göra det som jag tror är Guds vilja med mitt liv – och låta ytkänslorna få vara ytkänslor.

Sr M Patricia svarar: Man skulle kunna bli kär fast man är nunna, men skulle inte det vara fult? Jag menar, ett sorts trofasthetsbrott då man har vigat sitt liv åt Gud? Vår livsform gör det så gott som omöjligt att vara kär i en man eftersom vi är ju väldigt skyddade som kontemplativa nunnor, att vara ensamma med en man. Svårare kanske för systrarna som har sitt arbete utanför klostret. I så fall måste hon omedelbart avbryta all kontakt med den person och be sin biktfar om råd.

Saknar du inte att dela ditt liv med någon?

Sr M Karin svarar: Jag delar mitt liv med nio medsystrar - och jag skulle uppskatta om vår Herre skulle skicka ytterligare några att dela mitt liv med.

Sr M Patricia svarar: Nej. Jag saknar inte att dela mitt liv med någon. Jag har mina systrar, jag har Min Herre.

Längtar du inte efter att skaffa egna barn?

Sr M Karin svarar: Nej, inte medvetet i vart fall. Jag tycker mycket om att se och vara tillsammans med små barn, men tanken på att ha egna har inte varit någon stor frestelse för mig. Förr i världen sade jag att jag hatar barn, men sen blev jag barnsjukgymnast och älskade barnen... Vår Herre kan förändra så mycket. Det var antagligen bara det att jag var rädd för barn och inte visste hur jag skulle "hantera" barn.

Varför blir man nunna?

"Varje vuxen person känner på sig att de vill vara eller bli någonting som t.ex. lärare, läkare eller sophämtare. Några känner på sig att de vill tjäna Gud med sitt liv, liksom göra sitt liv till en gudstjänst".

En avslutande fråga:

Om du inte hade blivit nunna, vad tror du att du hade sysslat med idag?

Sr M Karin svarar: Ja, det skulle jag bra gärna vilja veta... jag anar det inte, kanske fortsatt som sjukgymnast, men ännu troligare att jag skulle jobba inom kyrkan, vilket jag var på väg med när Guds kallelse till ordenslivet "drabbade mig" på allvar.

Sr M Patricia svarar: Om jag inte hade blivit nunna vad då... Efter 54 år har sådana tankar försvunnit.

Tågluff i Jungfru Marias fotspår

När det stod klart att världsungdomsdagen 2013 skulle vara i Rio, och därmed alltför dyr för de flesta svenska katolska ungdomar, började vi i Väst skissa på en alternativ pilgrimsresa som många skulle kunna följa med på – en tågluff till några av Europas största mariavallfartsorter!

Under allhelgonalovets tio dagar skulle vi resa Göteborg-Hamburg-Paris-Lourdes-San Sebastian-Fatima-Lissabon-Zaragoza-Paris-Hamburg-Göteborg. Tidigt stod det klart att det var en fullkomligt vansinnig idé och att det bara skulle gå med extraordinär hjälp från Gud. Och så tycker vi att pilgrimsresor ska vara! 41 deltagare, 6 ledare och 2 präster gav sig iväg en tidig morgon. Vi stannade till i Hamburg för att fira mässan i Den Helige Ansgars gamla biskopssäte – vem vet om det skulle finnas några katolska ungdomar i Västsverige om det inte vore för honom?

I Paris besökte vi Notre Dame, och skulle fira mässa i Mirakulösa Medaljens kyrka på Rue du Bac. Men vi blev försenade till vår mässa och den ställdes in. Det var söndag, tåget skulle gå om två timmar och vi hade ingenstans att fira mässan! Det blev de unga pilgrimernas första provning –

vi sprang till Saint Sulpice och lyckades övertyga sakristanen där om att ge oss ett kapell, firade söndagsmässa på 35 minuter, hämtade vårt bagage och sprang till tåget!

Mitt i natten kom vi fram till Lourdes. Vi bad completorium på en upplyst bergshöjd med utsikt över sanktuariet. Redan hade alla sänkt sin standard – det var bara andra natten, och ändå kallade ungdomarna sina våningssängar för ”stor lyx”. Lourdes gjorde stort intryck – särskilt rosenkransbasilikan blev mångas nya favorit. I hållande regn vandrade ungdomarna på kvällen till grottan för att be rosenkransen – är det någonstans pilgrimen ska bli blöt är det väl ändå i Lourdes! Med klafsande gympaskor sprang de upp för backarna till vårt härbärge för ytterligare ett nattligt completorium. De började upptäcka hur gott man får sova om man är riktigt utmattad!

Nästa dag besökte vi San Sebastian – staden som härbärgerade oss svenskar inför världsungdomsdagen i Madrid. Vi hälsade på biskopen som tog hand om oss den gången för två år sedan och pratade om sekularisering. Svenska katoliker är vana att se Sverige som en hart när omöjlig plats att

vara katolik på – men i Baskien är det på många sätt värre och ungdomarna utbrast lätt förvånade att det är skönt att vara katolik i Sverige!

Efter att vi kommit hem skrev biskopen i San Sebastian såhär i ett mail till en av prästerna som var med: ”Jag har, i flera komplicerade sammanhang, använt dessa ungdomars vittnesbörd som jag träffade i Hamnens kyrka. Varför kan en ung svensk fråga en biskop ’Vilka är trons hinder och hur kan man övervinna de?’ och varför är en sådan fråga otänkbar i San Sebastian?”

Vi tillbringade natten sittandes på tåg och gruppen liksom välte av tåget klockan 05:48 på en tågstation någonstans i Portugal. En buss väntade på oss och körde oss till Fatima. Gryningsljuset steg över sanktuariet. Vi fick våra rum, duschade och bytte om och åt frukost. Vi gjorde en rosenkransvandring till de små herdarnas hem och de kalla nordborna pep förtjust över att få gå runt i bara jeans och t-shirt. Hela förmiddagen vandrade vi i Lucias, Franciscos och Jacintas spår och lärde känna de fantastiska händelserna i Fatima för nästan 100 år sedan. Det gjorde stort intryck. Efter lunch begav sig alla iväg till

sanktuariet för lite fritid. Många valde att gå på knä och be rosenkransen. Förvånad bevittnade jag, några timmar senare, alla sår och blåsor på knäna. De hade bestämt sig för att offra lidande – precis som de tre små herdarna i Fatima hade gjort!

Vi fick fira mässa i Capelinha på den plats Maria uppenbarat sig, och på kvällen fick vi leda Fatimas pilgrimer i en rosenkransdekad på svenska – och våra killar fick bära vår Fru i processionen!

Nästa dag stannade vi kvar i Fatima. Vi undervisades om Fatimas tre hemligheter, firade ytterligare en mässa i Capelinha, fick tillfälle att iklädas Karmels lilla skapular och fick återigen hjälpa till på kvällens stora rosenkrans. Många i gruppen, med rötter i Mellanöstern, blev väldigt glada när en irakisk biskop kom dit för att be om förbön för Syrien och hela Mellanöstern. I sakristian blev han överväldigad av glada tonåringar som ville hälsa, och få sina rosenkransar välsignade. Han blev märkbart rödd av alla dessa orientaliska kristna i exil som visade honom så stor ömhet.

Resan hade nu pågått i en vecka. En vecka av daglig mässa, rosenkrans, completorium. En vecka av fysisk trötthet och andlig stimulans. Gruppen var som förvandlad. De hade blivit fullfjädrade pilgrimer.

Vi tillbringade en underbar dag i ett varmt Lissabon innan vi lämnade Portugal. Vi skulle till Zaragoza – platsen för den kanske allra första Mariauppenbarelsen och världens första Mariakyrka. Vi hann bara vara där i några timmar och få en liten känsla för platsen. Det stod klart för oss att Zaragoza förtjänar ett långt mycket längre

besök och ledarna började småviska om en till pilgrimsresa till Spanien – kanske Barcelona, Santiago, Avila, Zaragoza hade varit ett bra program?

Vi reste tillbaka till Paris. Efter morgonmässa i Sacre Coeur fick ungdomarna fritid i Montmartre. Som de jublade! Sen åkte vi tillbaka till Rue du Bac för att besöka platsen på riktigt, och tog vägen via Eiffeltornet tillbaka. Vi tittade på några kyrkor till av intresse, åt en rejäl bistro-middag och köpte med oss ost, bröd och dryck för hemresan.

Hemresor är känsliga saker. Ibland går luften bara ur alla – och hela vägen hem stänger de in sig i sina hörlurar, eller börjar gnälla för minsta sak. Men inte den här gången! Hela långa vägen hem igen höll gruppen ihop. De sjöng, bad rosenkransen, ordnade picknickar i varandras sovkupéer. Den enda prövningen kom på hemmaplan – ett söndrigt tåg i Köpenhamn gjorde att vi gick miste om våra bokade platser och fick stå en lång sträcka. Och dessutom kom en tråkig svensk fram till oss på tåget och sa ”kan ni be lite tystare? Det stör!” Jaha. Så var man tillbaka i Sverige igen ...

En av deltagarna som var med var inte katolik. På resan bestämde hon sig för att konvertera och mottaga sin första heliga kommunion. På Lucia, den 13:e december, sammanstrålade många av deltagarna i Kristus Konungens Kyrka i Göteborg för att fira att vår vän äntligen skulle bli katolik, och därmed en familjemedlem. Bed för henne!

SEX STORA FRÅGOR

Om Jesus är Gud, varför dog Han?

Här kan det vara bra att börja från början. Varför bestämde sig Gud för att födas bland oss människor? Lite förenklat kan man säga att han såg hur det gått utför för mänskligheten efter syndafallet. Vår fria vilja har så att säga inte varit oss till gagn som mänsklighet. Vi hänfaller åt egoism, synd och det som leder oss från Gud.

Gud som har skapat oss av sin oändliga kärlek och vill oss det bästa. Vår frihetsälskande och självständiga natur fick säkerligen Gud att inse att om han inte vill ändra på oss så får han ta till en metod för att hjälpa, vägleda oss och få kärleken på jorden att växa som skulle få oss att vakna. Vad är det som berör oss människor om inte självuppoftande? Tanken på att Gud väljer att födas i vår värld, gå i våra skor, känna våra känslor och sedan gå en fruktansvärd död tillmötes oskyldig som ett nyfött lamm får oss att haja till. Det berör oss, det ger oss perspektiv och ingjuter en trovärdighet för oss om Guds kärlek till oss. Starkare kärlek kan man inte få uppleva! Det är ett paradigmskifte från en Gud som beskrivs som både kärleksfull men också snabb till vrede. Jesu offer genom hans död har omvandlat Hans ansikte till ren kärlek.

Har ser vi katoliker på de med annan religion?

Grunden i vår tro och det som Jesus lärt oss är att älska vår nästa. Vem är då vår nästa? Våra systerreligioner Judendomen och Islam definierar "din nästa" som en

religionsfrände, det vill säga någon av samma tro som du själv. Andra människor blir i olika utsträckning exkluderade och betraktas om inte som "bröder och systrar". Det kan innebära allt från att man anser de andra vara mindre värda och lovligt byte för lurendrejeri och svek till att det förekrivs något mått av respekt för de.

Kristendomen i sin helhet har istället fått en definition av "din nästa" som inte exkluderar någon människa. Alla människor oavsett religion, livsåskådning eller härkomst är alltså din bror och syster och du ska behandla de med kärlek och respekt. Du ska besvara hat med kärlek och våld med att vända andra kinden till. Svårt? Ja, verkligen, men det är vad Gud vill att vi ska göra och då får vi försöka göra vårt bästa.

Varför har vi herravälde över djuren?

I skapelseberättelsen får vi läsa om hur Gud skapar världen på sju dagar. Skapelseberättelsen är en del av alla kulturer, vare sig kulturen tror på en eller flera Gudar eller inga alls. Den katolska traditionen stöder sig på skapelseberättelsen som finns i gamalt testamentet. Skillnaden mellan skapelseberättelsen där och en del andra skapelseberättelser är att den inte ska läsas ordagrant. Den är en liknelse som ska få oss att förstå hur Gud vill att världen ska se ut. Det alltså inte en teknisk beskrivning av hur det gick till utan en vägledning av Guds mening med världen och oss. Fjärde och femte dagen skapade Gud djuren och när han skapade människan gav han de uppdraget att lägga jorden under sig och härska över djuren. Just ordet härska är mycket starkt. När Bibeln översattes till svenska användes ordet mer i vardagsspråket. Idag känns det främmande och ålderdomligt. Och liksom skapelseberättelsen i stort inte ska tolkas ordagrant så ska inte heller påbudet att härska. Det Gud vill markera med att människan ska, på grund av sin likhet med Gud, vara den högsta varelsen på jorden. Med denna upphöjdhet kommer ett stort ansvar. Härskare förr i tiden förväntades ta ansvar för sitt land och sina underlydande och likaså ska människan ta detta ansvar för djuren och naturen. Vi ska vara ansvarsfulla förvaltare av jorden som är vårt hem och djuren som är medlevande på jorden. Jesus kärleksbudskap kan sägas spilla över på hela skapelsen för kan du tänka dig att Jesus skulle uppmuntra att skada djur? Det tror inte jag! Vi ska ta hand om de och därigenom visa kärlek och tacksamhet för Guds skapelse.

Varför låter Gud djävulen leva?

Från början tror vi att Lucifer var en av Guds änglar men att hans avundsjuka på Gud förvanskade honom och att han därmed blev förvisad av Gud och därmed Guds motståndare. I universum som Gud har skapat måste det finnas en miljö för balans mellan det goda och det onda, annars skulle vi ju vara kvar i paradiset eller hur? Lucifer blir då motkraften mot Gud. Det som är vackert i världen är skapat av Gud och det som är dåligt är förvanskat av djävulen. Lucifer får finnas kvar, för utan honom finns inte balansen och utan honom skulle människan inte aktivt kunna välja Guds väg utan mer eller mindre stå utan val. Att känna smärta gör att vi kan uppskatta när vi mår bra, att känna syndens frätande på vår själ gör biktens balsam för själen så mycket ljuvare. Förstår du hur jag tänker? Balansen måste finnas annars skulle vårt fria val, vår längtan efter Gud inte behöva finnas och vi skulle inte vara de självständiga människor som Gud vill att vi är.

Hur ska man betrakta tid och rum ur ett katolskt perspektiv?

Din fråga är inte av dogmatisk art. Det innebär att det inte är något kyrkan i stort arbetar med och har, eller vill ha, ett klart svar på. Kyrkan är öppen för olika filosofiska riktningar och tolkningar och det är viktigt att delta i dialogen med ett öppet sinne. Det har visat sig att vi kan lära oss av varandra och hitta lite närmare sanningen. I den kristna traditionen kan vi hitta några ledtrådar att fundera vidare kring. Vårt sätt att förhålla oss till tid har beskrivits som linjärt i motsats till en del andra religioner så som hinduismen som anses ha ett cirkulärt förhållande till tid. Det innebär att vi kliver in i tiden när vi föds och lämnar den när vi dör. Det gamla uttrycket som betecknar döden; ”att gå ur tiden” och då in i evigheten skulle kunna väcka tanken om att vi här på jorden, i vår kontext, är styrda och begränsade av tid och rum medan Gud och den verklighet vi övergår till efter döden är tidlös. Paradiset eller alternativt helvetet sägs vara det rum vi är ämnade att hamna i efter att vi gått ur tiden. Detta har vissa filosofer tolkat som ett tillstånd snarare än ett rum i verklig mening. Det är svårt att uttala sig mer konkret än så. Frågan är mycket intressant, tänk dig bara känslan av ett medvetande som övergår från en löpande tid där verkligheten rullar på och in i ett tidlöst tillstånd. Kan det kännas som att plötsligt bli tyngdlös?

Vad tror du?

Vad är sambandet mellan tio Guds budord och Sveriges lag?

Enligt Gamla testamentet fick Mose två stentavlor med Guds tio budord. Kan du de?

1. Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig.
2. Du skall inte missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren kommer inte att lämna den ostraffad som missbrukar hans namn.
3. Tänk på att hålla sabbatsdagen helig.
4. Visa aktning för din far och din mor, så att du får leva länge i det land som Herren, din Gud, ger dig.
5. Du skall inte dräpa.
6. Du skall inte begå äktenskapsbrott.
7. Du skall inte stjäla.
8. Du skall inte vittna falskt mot din nästa.
9. Du skall inte ha begär till din nästas hus.
10. Du skall inte ha begär till din nästas hustru, inte heller hans tjänare eller hans tjänarinna, inte heller hans ox eller hans åsna, eller något annat som tillhör honom.

Hur hänger då dessa bud samman med den lag vi har idag? Den starka kristna traditionen som genom flera århundranden format det svenska samhället är starkt inspirerat av de tio budorden. Med åren har lagstiftare och maktbärare sett nyttan med att separera kyrka och stat och därmed också lagstiftning och religion. Det gynnar främst religionsfriheten men öppnar också religionen till det den är ämnad att vara; ett frivilligt sökande efter Gud och inte ett formellt tvång. Om lagen istället skulle vara mer nära knuten till Bibeln finns risken för gammal testamentala dödsstraff av olika slag kunna finnas med som påföljder för brott. Och det kan vi nog alla bespara oss för det ökar inte direkt människolivets okränkbara värde. Men nog kan vi idag fortfarande se att många av buden är högst relevanta. Bud tre, om söndagarna håller vi fortfarande fasta på då de flesta yrken har söndagen som röd dag. Att döda är straffbart, likaså att vittna falskt och att stjäla. Att känna begär det som är din nästas är snarare uppsåt som kan leda till brott. Man skulle kunna utveckla varje budord lite mer men det finns inte riktigt plats med här. Men tänk själv på frågan, i vilket läge blir äktenskapsbrott ett brott i lagens mening?

Fråga Prästen

Varför gifte sig inte Jesus?

För att verkligen förstå detta, tränga in i det och låta det bli en del av vårt liv i tron behöver vi kanske år av bön och studium av den heliga Skrift, men vi kan ändå ge någon förklaring åt vilket håll det lutar också här om än med så korta rader. Redan i Gamla Testamentet liknar Gud sin relation med det utvalda folket som ett äktenskap. När folket trots Guds varningar tar till sig de avgudar som tillbes av de folk som bor omkring det, kallar Gud dem för äktenskapsbrytare, de har svikit sin första kärlek och skaffat sig andra älskare. Det är inte bara tomma liknelser utan verkligen så allvarligt som Gud beskriver det. Nu är det så att Gamla testamentet pekar fram mot det som ska komma, när tiden är inne, Messias ankomst, den Smorde och hur han gör sig ett folk, kallar det, helgar det och skänker det sin härlighet. Det börjar i Jerusalem och sprider sig över hela jorden, eftersom Guds plan är att göra sig ett egendomsfolk utav människor från alla folk på jorden. De blir alla, genom dopet, tillsammans Jesu "utvalda", "hans älskade", såsom det också beskrivs i Höga Visan i Gamla testamentets skrifter. Kyrkan är Kristi Brud, Kristus är Kyrkans brudgum. Det beskrivs på otaliga platser i Nya Testamentet, t.ex. i Johannes Döparens ord om Jesus Kristus som "Brudgummen". Ett exempel: "Brudgummen är den som har bruden. Brudgummens vän, som står och hör på honom, gläder sig åt brudgummens röst" (Joh 3:29-30). Många kristna tänkare och mystiker (Gudsmänniskor) har försökt att beskriva detta mysterium.

En som har försökt beskriva detta budskap från bibeln i sagans form är J.R.R. Tolkien och han gjorde det tredje boken i triologin "Sagan om ringen", d.v.s. Konungens återkomst, med berättelsen om det mystiska äktenskapet mellan människan Aragorn, kung Ellessar, och alvdrottningen Arwen. Tyvärr det minst lyckade, enligt min mening, i filmatiseringen av triologin utförd av Peter Jackson. Men å andra sidan hur ska man kunna beskriva något så underbart som just detta bibelns budskap. Ja, det är faktiskt så att det endast kan framställas sakramentalt, d.v.s. i äktenskapets sakrament samt i Eukaristins sakrament, den heliga Mässan. När en döpt man och en döpt kvinna gifter sig framställer de detta bibelns budskap i sin relation i sitt äktenskap, de pekar på Kristus och hans relation till Kyrkan. (jfr Ef 5:25-32) Det andra sakramentet där detta framställs och faktiskt blir verklighet är den heliga Eukaristin, den heliga Mässan där Kristus ger sig själv till Kyrkan, representerad av den närvarande församlingen. Ingen saga eller film kan åskådliggöra det här mysteriet och ge det rättvisa men det åskådliggörs och blir verklighet i Mässan. Det är kanske främsta skälet till att präster enligt latinsk rit normalt förblir ogifta. Prästen representerar verkligen Kristus, står i hans ställe, och agerar honom på ett alldeles särskilt sätt just i den heliga Mässan. Den heliga Mässa är alltså den himmelska bröllopsmåltid där Kristus möter sin Brud, där evigheten trolovas med tiden fram till den dag då evigheten helt innesluter alla de människor som genom alla tider vigt sitt liv åt Kristus i den heliga Kyrkan. Kort sagt, det Eviga Ordet, Faderns Son kom för att ta till sig sin Brud, den heliga Kyrkan, för att trolova sig med henne och ta henne in i sitt eviga förbund. Det säger sig självt att det skulle vara ytterst märkligt ifall Jesus Kristus under sitt liv på jorden utöver detta skulle gifta sig med en enskild "Adams dotter". Hans från evighet "utvalda" är denna de heligas gemenskap som också kallas för Kyrkan.

DETTA HÄNDER I SVERIGE

SLUK

Stockholms län
unga katoliker

22 februari 2014: Årsmöte
22 mars: resa till Romme Alpin
14-17 april Konfirmandläger i
Marielund

PUKIS

polska unga katoliker
i sverige

7-9 mars 2014: PUKISläger.
29 maj – 1 juni 2014: årsmöte
och sportläger.

SYDÖST

23-28 april: resa till Rom.

SUK VÄST

23-25 maj 2014: Tjejreträtt

SUK´S-S

SUKs Sydregion

16-26 juni 2014: Pilgrimsresa
till Rom och Assisi för boende
i Södra Sverige

SUK ÅRSMÖTE 28-30 MARS 2014

Avsändare:

Johannes paulus II's
pastoralcentrum, SUK
Box 103 14 Stockholm

Stöd Riksförbundet

Sveriges Unga Katoliker!

Bli medlem och få Sanctus **GRATIS!**

Du blir medlem genom att
gå med i någon av SUKs
lokalföreningar på www.suk.se

Som medlem får du dessutom
-Rösträtt vid SUKs årsmöte
-Försäkring vid SUK-arrangemang

Glöm inte att förnya ditt medlemskap varje år om du redan är medlem